

Bort med gemensamhetsglaset!

av fil. dr Harald Huss

Förutvarande föreståndare för Stockholms Hälsovårdsnämnds biologiska laboratorium.

Det vatten vi dricka är nu för tiden sorgfälligt kontrollerat. I stort sett torde man kunna säga, att våra kommuners vattenledningar distribuera i bakteriologiskt avseende klanderfritt vatten. Samhället ser med andra ord noga till att vattenhygien är perfekt — så länge vattnet håller sig kvar i ledningsnätet! När det sedan gäller att dricka den rena fina varan får det understundom ske på vilket ohygieniskt och smittoförande sätt

som helst! Om vi begära att vattnet skall vara rent och smittofritt — varför fordra vi inte samma sak av det vi dricka ur? När det gäller allmänhetens drickvanor tycks vad som helst vara gott nog: muggar och glas som gå från den ene till den andre med i bästa fall en hastig avsköljning mellan användningarna. När jag var skolpojke i Norra latin drucko vi ur skopor i korridorerna. Det där är naturligtvis bättre nu, men än i dag spökar de gamla otäcka skoporna på sina håll och det inom Stockholms stads gränser, t. ex. vid Ugglevikskällan i Lill-Jansskogen! Nej, här i landet ha vi ännu långt kvar till verklig drickshygien.

Att dricksglasen lätt kunna fungera som smittospridare, inses nog av var och en utan någon mera ingående motivering. Var och en som dricker ur ett kärl placerar ett munavtryck med åtföljande saliv på kärlets kant. Och saliven kan härbärgera hälsofarliga smittämnen. Sjukdomar som influensa, halsfluss, tuberkulos, scharlakansfeber, difteri, tyfus, paratyfus, dysenteri m. fl. kunna spridas på detta sätt. För att inte tala om det osmakliga i att på detta sätt slicka i sig andra människors saliv!

För att munavtrycken fullständigt skola avlägsnas erfordras en mycket noggrann rengöring av kärlet. Det räcker ej med den hastiga vattenavsköljning som — och detta observerar man titt och tätt på allmänna lokaler — vanligen består drickskärlet före dess användning.

Drick smittofritt . . .